

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XVI. An omnibus locis infestis homines æquales molestias & persecutiones patiantur & si inæquales quæ huius causa?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

causas tumultibus & infestationibus excitatis vbiq; locorum possunt, iisdem sunt molesti. Quidni persequerentur, quos oderunt? At, *Credite mihi*, inquit B. Antonius, (vt in vita eius testatur Athanasius) odio prosequitur, & pertimescit Satanæ Sanctorum vigiliis, orationes, ieiunia, voluntariam paupertatem, misericordiam, humilitatem; maximè autem ardentem amorem in Christum Dominum.

CAP. XVI.

*Non equales omnibus locis, omnes homines à Spiritibus molestias pati, sed quosdam alijs plures
& maiores, & in quo inæqualitas
hæc posita sit.*

I. Oca infestari demonstratum est. demonstratum quoque ita infestari. vt infestationes ipsæ atque molestiæ ad homines perueniant. Vtrum verò ad omnes equaliter pertingant, an quidam præ alijs, vel sæpius, vel grauius molestentur, quæritur. Nos vbi, in quo hæc inæqualitas consistere possit, primùm exposuerimus, ad quæstionem propositam, quod res esse videtur, respondebimus.

2. Molestiæ igitur hæ; vel modo, quo accidunt, differre possunt: vel malis, quæ afferunt: vel actu numero & frequentatione. In modo considerandæ sunt variæ molestandi rationes: In malis, damna, quæ rebus mortalium, spirituum opera, accidunt: In numero, multitudo & pluralitas molestiarum.

3. Diuersæ molestandi rationes in his consistunt; vt vel solùm tumultus & strepitus à Spiritibus excitentur: vel solùm, sine strepitu, viuentium conspectui ipsi se obijciant: vel primò quidem præsentiam suam aliquo strepitu indicent, deinde mox se videndos exhibeant. Rursus, hæc omnia, vel fiant sine oratione & sermone: vel ita, vt etiam loquantur Spiritus. Præterea, fiant vel sine vlla viuentium alia, quam quæ his actibus percipitur, molestiis; vel cum alia aliqua; vt si dormientibus stragula detrahant; ipsos lecto eijciant, candelas extinguant, suppellectilem, qualiscunque illa sit, euertant, &c.

4. Mala, quæ afferre possunt, præcipuè cernuntur in duobus bonorum generibus; corporis & fortunæ. Animæ siquidem bonis,

6. nobis inuitis, incommodare Spiritus non possunt. In corporis malis pono verbera, vitiones, mutilationes, & his similia; in fortunæ verò damna, quæcunque in externis bonis accidunt.

7. In numero diximus pluralitatem molestiarum attendi, & certum, quibus molesti sunt, frequentationes. Quocirca illis molestiores Spiritus dicendi sunt; qui ipsorum insultus plures sustinent; contra illis minus; qui eandem vel semel vel non ita frequenter experiuntur, quamquam accidere possit; ut vna aliqua, quæ accidit molestia, grauior dicenda sit, vel ex modo, quo accidit, vel ex malo, quod affert; quàm alioquin multæ, in quibus minus malum offeratur, aut minus molesti sunt Spiritus. Ex dictis æqualitatem, inæqualitatemque molestiarum metimur. Nunc æqualesne omnes omnibus sint, definiamus.

6. Pro huius definitione haud parum seruit quam superius (cap. 2.) posuimus distinctionem; qua loca alia per se infesta diximus, alia propter homines. Etenim in iis, quæ propter homines infesta sunt, res difficultatem vel nullam, vel paruam habet. Certum omnino est, in his certos homines, & plures, & grauiores molestias sustinere. Cùm enim per se hæc loca infesta non sint; sed infestatio homines sequatur, & persequatur; quis dubitabit, quin illi, quorum causa loca infesta sunt, vel soli molestias sustineant, vel aliis plures grauioresque sustineant?

7. At in per se infestis, vna omnium, quæ iis degunt & versantur, videtur esse ratio & conditio; ut quemadmodum communis est locus, ita communis sit omnium locum inhabitantium, molestia. Neque enim propter homines hæc loca infesta sūt, sed per se. Quocirca fit, ut quicumque & qualescunque homines loca hæc accedunt, ipsas locorum molestias sustinere debeant.

8. Et ita quidem non malè aliquis iudicauerit. Sed tamen qui exemplorum rationem habere velit, etiam his locis molestiarum inæqualitatem deprehendet, obseruabitque; quosdam præ reliquis minus infestatos; rursus, alios præ aliis grauiores molestias sustinuisse. Prius illud confirmant Spiritus in Idolis latitantes, quorum quosdam statim conticuisse, & responsa negasse legimus; postquam iisdem locis Christiani vel essent conspecti, vel se signo crucis munuissent. Posterius in omni genere Spirituum clarum est. In genere Dæmonum probant spectra; quæ Antonium, Paulum, Hilariorem, aliosque Eremitas, præ cæteris afflixerunt; & illud, quod in agro Bingeni à rustici latere discedere voluit. In genere Spirituum

tuum *purgandorum* anima Paschalis, & cuiusdam alterius (de quibus Thesi 3. capituli primi) qui non quosuis, sed certos aggressi sunt. In genere denique damnatorum hominum, Spiritus sociorum Diomedis, de quibus 18. de ciuitate Dei, Cap. 18. B. Augustinus.

Spirituum quoque ingenium, si rectè perscrutabimur: & hominum conditiones, si attentius intuebimur, inæqualitatem molestiarum admittit. Non omnium Spirituum idem est ingenium: nec idem omnibus in infestando propositum est sic hominum qui iam sunt, quos præ cæteris iustius, etiam in ijdem locis spiritus molestare & tentare desiderare possunt. Quòd si igitur hinc iudicium aliquod peti potest; & *purgandas animas* & *animas damnatorum* & *malignos Spiritus*, quosdam præ cæteris molestare, vel certè molestare desiderare, credi potest.

Purgande anime præ cæteris molestæ erunt duobus hominum generibus, primùm catholicis, tum deinde affinitate vel consanguinitate, vel quauis alia ratione magis coniunctis. Ratio huius ex fine, qui hisce Spiritibus propositus est, petitur. Subsidium uiuentium illi quærunt, à quo igitur sperare hoc possunt; hos præ cæteris tentabunt. At ab infidelibus, & non Catholicis, qui nullas animas purgari credunt, sperant nihil. Sciunt hos uiuorum, quæ fiunt pro defunctis, suffragia subsannare. Inter Catholicos autem, qui defunctorum Spiritus uiuorum meritis iuari credunt, ab ijs maximè sperabunt, quibuscum magis coniuncti. quocirca & Catholicos pro subsidio tentabunt; & inter Catholicos sibi maximè coniunctos.

De his Spiritibus crediderim verum esse, quod vulgo dicitur, rarius Hæreticos, quàm Catholicos à Spectris infestari: & magis infesta esse Spectris Catholicorum, quàm Hæreticorum loca, quia, scilicet, ad Hæreticos redire non affectabunt Spiritus, qui spem vitæ æternæ consequendæ habent.

Animæ damnatorum, quamuis nulli bene, & omnibus molè velint; erga eos tamen infestiori animo sunt, qui pœnarum atque suppliciorum infernalium ipsis sunt authores. Res hæc dubia non est. At odium sequitur vexandi, persequendi, molestandi libido. Hos igitur præ cæteris persequentur.

In infestatione *Damonum* potest habere ratio vel criminum, ob quæ Spiritus iustè mortales persequuntur; vel libidinis peruer-
tæque

facque voluntatis, qua nocere desiderant. Ratione prioris maiores molestias patientur, qui grauioribus pluribusque criminibus sunt implicati: ratione posterioris qui integrioris sunt vitæ.

14. Et quamuis vtrique grauioribus molestias sustineant quandoque: in posteriori tamen genere, illorum scilicet, quos *ob sanctioris vite studium* Dæmones persequuntur, plura sunt exempla. Omitto celebres illos Eremitas incolas, Paulum, Hilarium atque Antonium, religiosorum & ordinum primos auctores, quorum aliquorum vires sub onere molestiarum propemodum defecisse videri poterant: quanta ab iisdem tortoribus passus V Vilhelmus Pictauiorum Comes? quanta Macharius Alexandrinus? quanta Guthlacus atque Abbas viri sanctissimi? priorum Eremitarum egregii æmulatores?

15. Nec Eremitis tantum molesti fuerunt hi Spiritus, alios eiusdem propositi, quamuis alterius sexus, quoque infestant. Euphrasiam virginem sanctam, de tertio solarario aliquando præcipitauerunt: aliquando in puteum detruserunt: aliquando grauissime fauciârunt. S. Catharinam, sanctæ matris Brigittæ filiam nunc è lectulo excusserunt; nunc etiam miserè cæciderunt. Sic sanctissimæ Marinæ fuerunt molesti, partim terribilibus formis quas finxerunt; partim execrandis sibilis; & grauib; quos in aëra sparserunt, doloribus: quemadmodum res earum geste, per insignes Auctores descriptæ, demonstrant. Apud Surium in Tomis, quos de sanctis edidit.

16. Causam verò huius pulchrè ostendit Fulbertus in vita S. Aichardi Abbatis Chimesiësis, apud Surium Tom. 5. *Sublimiora studia*, inquit, *Diabolus subtilioribus infestare non desinit insidijs Carnalibus namque & huius mundi amatoribus, quos in presentis vite voluptuosa latitudine ambulantes comperit, quasi parcendo blanditur: quia nimirum de his securus ad Spirituales se conuertit, & his acrius instat: more latronum ad prædam festinantium: qui dum fugientem innocuam turbam insequuntur, quoscunque cursu superant, hos transilientes à tergo relinquunt: in eos verò, quos præ oculis conspiciunt eminus fugientes, in eos, inquam studio consequendi, vires totas effundunt, & impetu maiore prosequuntur. Verum amen si reliquis captis ex omni turba vnus euaserit, ex hoc vno inter eos sapius magis fit quereulosa recitatio, quam ex vniuersis captiuis exultatio. Ita Fulbertus.*

CAP.